

תפ"ח 35688/04/18 - מדינת ישראל נגד ויקטור חיים שמחה טוויל, אפרים שריקי, מאיר מור סקרה, שמעון יוחאי כהן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 35688-04-18

בע"ח 35410-06-18

בפני: כב' השופט הבכיר אריאל ואגו - אב"ד

כב' השופט אלון אינפלד

כב' השופט אריאל חזק

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות פמ"ד - עו"ד ערן צברי

נגד

הנאשמים: 1. ויקטור חיים שמחה טוויל ע"י ב"כ עו"ד

שי פלד

2. אפרים שריקי ע"י ב"כ עו"ד ארז שלו

3. מאיר מור סקרה ע"י ב"כ עו"ד יוחאי

הזז

4. שמעון יוחאי כהן

ע"י ב"כ עו"ד בנימין גריקו

גזר דין

הצדדים הגיעו להסדר טיעון ובגדרו הוגש כתב אישום מתוקן, שבעובדותיו הודו הנאשמים והורשעו על פיו, והוגשו בפנינו גם הסכמות עונשיות שהצדדים ביקשו, במשותף, לאמץ.

האישום הראשון - יוחס לנאשם 1 בלבד. מדובר באירוע מיום 14.02.18, שבמהלכו הנאשם 1, שנשא עימו אקדח טעון, רץ אחרי רכב שבו ישב אדם מסוים, שהנאשם חפץ לפגוע בו, ירה לעברו ירייה אחת, כדי לגרום לו חבלה חמורה, וכן - כיוון כלפי עוברי אורח שנזעקו, את אקדחו, כדי להפחידם.

משהודה הנאשם 1 בעובדות אלה, הורשע, בהכרעת הדין מיום 04.10.18, בעבירות של **ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה** לפי סעיף 329(א)(2) של **חוק העונשין תשל"ז - 1977**, בעבירות **בנשק (נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק**, ובאיומים לפי סעיף 192 לחוק.

האישום השני - יוחס לארבעת הנאשמים. לפי העובדות שהם הודו בהן, ביום 27.03.18, הנאשמים 1 ו-2 הגיעו לביתו של ב.ח., כאשר הנאשם 1 אוחז באקדח טעון, ובמהלך פגישה איתו הוא הוציא את האקדח ושני הנאשמים סיפרו לב.ח. כי בכוונתם לפגוע באנשים מסוימים. הם יצאו מהפגישה וחברו לנאשמים 3 ו-4, נסעו כולם ברכב, שהנאשם 4 נוהג בו,

וכאשר נאשם 3 יושב לצידו והנאשמים 1 ו- 2 יושבים במושב האחורי, ותוך שהנאשמים 1-3 היו מצוידים כל אחד בסכין מתקפלת (יוטעם- אין טענה אודות ידיעת הנאשמים האחרים לפגוע במאן דהוא).

לאור ההודאה בעובדות אלה, הורשעו הנאשמים 1 - 2 **בקשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) של חוק העונשין והנאשם 1 - גם בעבירות נשק (נשיאה והובלה), לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק, והנאשמים 1-3 הורשעו בהחזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק ואילו הנאשם 4 הורשע בסיוע לעבירה זו לפי הסעיף הנ"ל בצירוף סעיף 31 לחוק. כל הנאשמים הורשעו באישום זה בהסתייעות ברכב לפשע לפי סעיף 43 של פקודת התעבורה [נוסח חדש].**

האישום השלישי - יוחס לנאשם 1 בלבד, ולפיו, בחיפוש בביתו, מיום 23.02.18, נתפסו 25 כדורי אקדח וכמות של סם מסוג חשיש, מחולק לשתי אריזות, ולפי הודאתו בהחזקת אלה, הורשע **בעבירות בנשק (החזקה) לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין ובהחזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] - תשל"ג - 1973.**

ההסכמות העונשיות, שלא ימוצן עתרו הצדדים, כללו תקופות מאסר בפועל לכלל הנאשמים, כאשר, לגבי הנאשמים 3 ו- 4, מדובר בתקופות שכבר רוצו למעשה, במסגרת המעצר, וטרם שחרורם לחלופה. וכן הוסכם על הפעלת מאסר על תנאי, לגבי נאשמים 1 ו- 2, באופן שפורט בהודעה על ההסדר, ובנוסף - הטלת מאסרים מותנים, לפי שיקול דעת בית המשפט וקנס כספי ביחס לנאשמים 3 ו- 4.

במסגרת הראיות לעונש הוגשו בפנינו גיליונות הרישום הפלילי של הנאשמים **(ת/א-ד' לעונש), וכן, גזרי הדין, שבהם הוטלו המאסרים המותנים, על נאשמים 1 - 2 (ת/א-ב' לעונש בהתאמה).**

התובע, עו"ד ע.צברי, שטח בפנינו את הנימוקים בבסיס ההגעה להסדר הטיעון, ולאלה - הצטרפו גם הסניגורים בטיעוניהם.

התובע הסביר, שהפרשה, מושא כתב האישום, היתה חלק מתיק רחב יותר, שבו הופעל סוכן, שהקליט שיחות בינו לבין הנאשמים 1 ו-2 דבר שסיפק חומר ראיות ניכר ליחידה החוקרת. ברם, ביחס לאישום הראשון, שחומר רבה, נפגע העבירה נמנע מלשתף פעולה, ולא תמך את התיק מבחינה ראיתית, כאשר, חלקים של האירוע, שלא נקלטו במצלמות אבטחה, נותרו כ"חלל ראייתי". הדבר השליך על ניסוח כתב האישום המתוקן, במסגרת ההסדר. הודגש, שהירייה שנורתה, בידי הנאשם 1, לא פגעה בפועל באף אחד. פורטו גם קשיים ביחס להוכחת האישום השני, ובהם - איכות הקלטה מסוימת של שיחה שהסוכן השתתף בה. שיקול נוסף, שנוגע, הן לניסוח האישום כלפי נאשמים 3 ו- 4, והן לענישה שהצדדים ממליצים עליה ביחס אליהם, עניינו בתובנה, שלא ניתן להוכיח, ששני אלה היו חלק מהקשר מושא אישום זה, ואף לא ברור, אם ידעו על החזקת הנשק אצל נאשם 1.

לנוכח האמור, והגם שלנאשמים 1 ו- 2 יש עבר פלילי, שהתובע כינה אותו "מרשים יחסית לגילם", ובשים לב לכך,

שביצעו המיוחס להם למרות מאסר על תנאי שריחף על ראשם, סבור התובע, שמדובר בעונשים הולמים וסבירים, כאשר ההסכמה היתה להשית על הנאשם 1 מאסר בפועל של 4.5 שנים, ובנוסף - הפעלה, בחפיפה חלקית, של המאסר המותנה, ולהשית על הנאשם 2 מאסר של שנה, אף זה בצירוף הפעלה, בחפיפה חלקית, של המאסר המותנה.

עו"ד צברי הוסיף וציין, שעונשי המאסר המומלצים בהסכמה הם סבירים והולמים את העבירות בנסיבותיהן, וזאת - על דעת התביעה וההגנה כאחד. הוא הדגיש, בזיקה לכך, שלגבי הנאשמים 3 ו 4 נותרה עמימות באשר למה שהתביעה יכולה להוכיח אודות ידיעתם ואודות הרקע מאחורי עצם החזקת הסכין, או הסיוע לכך, וההסתייעות ברכב לביצוע פשע.

התביעה ביקשה להשית על הנאשמים מאסרים מותנים, שיהיו לנגד עיניהם ויאותרו אף לנאשמים 3 ו 4 שהימצאותם העתידית בחברה עבריינית תגבה מהם מחיר.

באי כוח הנאשמים, אישרו הסכמתם והצטרפו לליבת נימוקי התובע בטיעונו. ב"כ הנאשם 1 - עו"ד שי פלד, הצטרף לדברי התובע וציין את הגינות התביעה במו"מ ובהתנהלות, הטעים שהממצאים הפורנזיים ועדי ראיה לאישום הראשון חיזקו, למעשה, את הנרטיב, שמצא ביטוי בתיקון כתב האישום, וציין את לקיחת האחריות של הנאשם 1, שהסיר את העמימות מעל זהות מבצע הירי. הוא סיפר, שמרשו בן 22, אב לשני ילדים בגילאים 4.5, ותינוקת בת 4 חודשים, כשהאם תצטרך לשאת בעתיד הקרוב בעול גידולם. הוא הגדיר את ההסדר כמאוזן וביקש לאמץ. הנאשם 1 הוסיף כי הוא מצטער על מה שעשה. ב"כ הנאשם 2 - עו"ד ארז שלו, הטעים את הבעיות הראיות, את החיסכון בזמן שיפוטי ובשמיעת עדים, ואת משמעות הודאתו של מרשו, בסופו של יום, בכתב האישום המתוקן שגובש. ב"כ הנאשם 3 - עו"ד יוחאי הזז, אף הוא, הודה לתובע על ההגינות בניהול המו"מ, והדגיש, שהתעמקות בחומר החקירה שנאסף, העלתה, שמרשו, והנאשם 4, לא היו חלק מהקשר ולא ידעו על האקדח. לטעמו - כתב האישום המתוקן משקף את הראיות כמות שהן, ואת חלקם המינורי של הנאשמים 3 ו-4. עוד הדגיש, שמדובר בצעיר בן 22 שעברו אינו משמעותי, ושהפרשה והמעצר זעזעו את מרשו שחפץ לצאת לדרך חדשה, והוא אדם עובד ומתפרנס. ב"כ הנאשם 4 - עו"ד בנימין גריקו, גרס, כי חלקו של הנאשם 4 הוא הנמוך ביותר, וכי נטילת האחריות שלו, אף על חלק זה, היא שיקול ממשי באימוץ ההסדר, ועוד הטעים, שרכיב העיצום הכספי המשמעותי בעניינו של מרשו, מהווה איזון ראוי.

הנאשמים, פרט לנאשם 1, שהביע צער, הצטרפו לדברי פרקליטיהם ולא חפצו להוסיף על כך.

באי כוח הנאשמים 3 ו-4 הגיעו להסכמה עם התובע, שרכיב הקנס המוסכם, במסגרת ההסדר, יפרס ל-20 תשלומים.

שקלנו טיעוני הצדדים, כפי שפורט לעיל, ונחה דעתנו, שהסדר הטיעון, על רכיביו העונשיים, הוא בר אימוץ, וכי יש מקום לקיימו. ההסדר מאזן בין שיקולי הענישה הצריכים לטיב העבירות שיוחסו לנאשמים, איש לפי חלקו, על רקע הצורך לעמוד בעיקרון ההלימה הבסיסי של העונש שיוטל, ולבין הקשיים הראיתיים שהוצפו, והעמימות שנותרה ביחס לחלקו של מי מהנאשמים באירועים שנחקרו, ומידת ידיעתו אודות מעשי האחרים וחלקם הם.

תקופות המאסר, שהומלץ במשותף להטילם, ובהינתן המאסרים המותנים, שמשכם נותר לשיקול דעתנו, אמנם, נוטים לקולא, במיוחד ביחס לנאשמים 1 ו-2, אך, אינם חורגים, באופן בלתי סביר, מרמת הענישה בעבירות דומות, בדרך

כלל. לפיכך, בשים לב לשקולים שעמדו בבסיס ההסדר, יש לראותם כמאוזנים.

לאור המקובץ, וכפי העתירה המשותפת הכלולה בהודעה על הסדר הטיעון, שמצאנו לאמצו, אנו מטילים על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1 -

1. מאסר בפועל למשך 4.5 (ארבע וחצי) שנות מאסר, החל מיום מעצרו - 29.3.18.
2. מופעל המאסר המותנה של 10 חודשים מת.פ 64200-12-04 (בימ"ש שלום ב"ש), באופן ששישה חודשים ירוצו במצטבר למאסר שנגזר כעת, והיתרה תרוצה בחופף, כך, שסה"כ המאסר לריצוי בפועל, יעמוד על 5 שנים.
3. מאסר על תנאי של 9 חודשים, לתקופה של 3 שנים מיום השחרור, על כל עבירה שבה הורשע כאן, או כל עבירת אלימות מסוג פשע.

לנאשם 2 -

1. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, החל מתאריך 27.3.18.
2. מופעל המאסר המותנה של 10 חודשים מת.פ 19521-12-15 (בימ"ש מחוזי ב"ש), באופן ש-4 חודשים ירוצו במצטבר למאסר שנגזר כעת, והיתרה תרוצה בחופף, כך, שסה"כ המאסר לריצוי בפועל, יעמוד על 16 חודשים.
3. מאסר על תנאי של 6 חודשים לתקופה של 3 שנים מיום השחרור, על כל עבירה שבה הורשע כאן, או כל עבירת אלימות מסוג פשע.

לנאשם 3 -

1. מאסר בפועל, שמשכו כתקופת המעצר בתיק זה, החל מיום 27.3.18, ועד 31.5.18, והוא כבר רוצה, לפיכך, במלואו.
2. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, לתקופה של 3 שנים, על העבירות שבהן הורשע בתיק זה, או על כל עבירה אחרת, שהיא עבירת נשק, קר או חם כאחד.
3. קנס של ₪ 7,500 אשר ישולם ב 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בכל 10 לחודש, החל מיום 10.11.18 ואילך. איחור בתשלום אחד השיעורים, שמשכו למעלה משבוע ימים, יעמיד את מלוא היתרה לפרעון מיידי.

לנאשם 4:

1. מאסר בפועל, שמשכו כתקופת המעצר בתיק זה, החל מיום 27.3.18, ועד 31.5.18, והוא כבר רוצה, לפיכך, במלואו.
2. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, לתקופה של 3 שנים, על העבירות שבהן הורשע בתיק זה, או על כל עבירה אחרת, שהיא עבירת נשק, קר או חם כאחד.
3. קנס של 7,500 ₪ אשר ישולם ב 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בכל 10 לחודש, החל מיום 10.11.18 ואילך. איחור בתשלום אחד השיעורים, שמשכו למעלה משבוע ימים, יעמיד את מלוא היתרה לפרעון מיידי.

הודעה זכות הערעור בתוך 45 יום לבית משפט העליון.

ניתן היום יג' חשוון תשע"ט (22 אוקטובר 2018) במעמד הצדדים.

אריאל חזק, שופט

אלון אינפלד, שופט

**אריאל ואגו, שופטבכיר
אב"ד**